

DER OUDEREN BITTERHEID

Hoever gaat onderrecht en kinderplicht? Is het in den ouden tijd niet zóó geweest, dat de ouders maar over hun kinderen beschikten, zonder hen over iets te raadplegen? Werd vooral voor de dochters het huwelijk niet geheel en al pasklaar gemaakt en werd het hun niet ten plicht gesteld, den man, door haar ouders voor haar gekozen, te aanvaarden?

Natuurlijk, toen kwam het recht der kinderen in gedrang. Want de ouders *mogen* hier niet dwingend optreden. Ze kunnen en moeten, als het noodig is, raadgeven, maar per slot van rekening moet de jongeling, het meisje, zelf de keuze voor het leven doen. Het *hart* moet spreken, zal het huwelijk goed zijn.

Wij zijn dus onmiddellijk bereid, ongepaste dwang van de zijde der ouders af te wijzen, maar daar staat tegenover, dat ook het recht der kinderen niet onbeperkt is en dat het hun plicht is, ook waar het de liefde en het huwelijk geldt, terdege te letten op wat door hun ouders hun gezegd werd. Ja, daar kan zelfs een ouderlijk *verbod* zijn, dat niet straffeloos wordt overtreden.

Zie het in de geschiedenis van Esau.

Dat Esau gaat denken aan liefde en huwelijk is niet te verwonderen. Hij is veertig jaar oud en heeft den leeftijd. Isaäk en Rebekka zullen ook tegen een eventueel huwelijk op zich zelf niets in te brengen hebben gehad.

Maar Esau huldigt hier het zelfbeschikkingsrecht. Hij *neemt* zich ter vrouw, lezen we. Met Isaäk is het anders gegaan. Abraham, zijn vader, heeft hem in het kiezen van een echtgenoot ter zijde gestaan en, als Rebekka zijn tent nadert, keert Isaäk terug uit het veld, waarheen hij was gegaan om te bidden. Met volkomen instemming van zijn vader en biddend om de leiding des Heeren, heeft Isaäk zich een vrouw gezocht.

Maar zie nu Esau. Hij bidt niet, want had hij gebeden, hij zou zeker op de heidensche vrouwen, nu door hem uitverkoren, geen oog geslagen hebben. En had hij naar den raad zijner ouders geluisterd, zijn keuze ware een andere geweest.

Wat Isaäk en Rebekka ook zeggen, het baat alles niets, Esau gaat zijn gang. Hij brengt, tegen het gebod des Heeren in, *twee* vrouwen in zijn tent en die worden nu zijn ouders tot bitterheid des geestes.

Let nu eens op, dat het hier niet gaat over een meer of minder sympathiek-vinden. Daar zijn ouders, die zich tegen het huwelijk van zoon of dochter verzetten, omdat ze den aanstaanden echt-

Als nu Esau veertig jaar oud was, nam hij tot vrouw Judith, de dochter van Beëri den Hethiet, en Basmath, de dochter Elons des Hethiets. En deze waren Isaäk en Rebekka eene bitterheid des geestes. Gen. 26 : 34 en 35.

genoot of aanstaande echtgenoot eenvoudig niet zetten kunnen. Ze kunnen eigenlijk geen enkel geldig bezwaar tegen het huwelijk laten gelden, maar ze blijven zich stijfhoofdig verzetten, omdat de keuze van zoon of dochter eenvoudig de hunne niet is. Menig meisje is hierdoor een zwaar kruis opgelegd en veel genade is er toe noodig, om in zulk een geval geduldig te blijven.

Maar hier is het een ander geval. Isaäk zoowel als zijn vrouw Rebekka hebben de leidingen Gods in hun leven gezien en beide hebben ze in het gebied de gemeenschapsoefening met den Heere gekend.

Stel u nu voor, welk een smart het voor hun ouderhart geweest moet zijn, dat Esau zulke vrouwen in zijn tent brengt, vrouwen, die den waren God niet kennen, vrouwen, die zich neerbuigen voor de afgoden.

Voorals Rebekka heeft van dag tot dag moeten zien, welk een invloed ten kwade die vrouwen op haar zoon uitoefenen en straks spreekt ze het uit: „Ik heb verdriet aan mijn leven vanwege de dochteren Heths: indien Jakob eene vrouw neemt van de dochteren Heths, gelijk deze zijn, van de dochteren dezes lands, waartoe zal mij het leven zijn?”

Esau is zijn ouders ongehoorzaam geweest en hij was zijn God ongehoorzaam.

Ziehier nu een les voor alle jonge menschen, die aan een huwelijk denken. In de eerste plaats zijn ze gehouden, *alle* raad, hun door hun ouders gegeven, rijpelijk te overwegen. Lichtvaardig mogen ze niet over de bezwaren van hun ouders heengaan. Dat kunnen bezwaren zijn over standverschil, over aanleg en karakter van aanstaanden man of aanstaande vrouw, over de geschiktheid voor deze of die ziekte, over familieomstandigheden enz. Maar er kan ook een ouderlijk *verbod* zijn. Een besliste weigering, om in het huwelijk toe te stemmen. Dan zullen zoon of dochter zich moeten afvragen, of dat ouderlijk verbod niet zijn grond vindt in een Goddelijk verbod. Zóó was het bij Esau. En, is dit zoo, dat moet het ouderlijk verbod gehoorzaamd worden, al kost het nog zooveel leed en strijd. Niet altijd mogen ouders met zulk een verbod komen. Ook zij hebben zich af te vragen, wat ze te doen hebben. Ook zij moeten weten, of hun verbod al of niet steunt op een verbod Gods. Maar is het antwoord bevestigend, laten de ouders dan vast staan en laat zoon of dochter dan in ootmoed gehoorzamen. Ook hier geldt het, dat, wie vader of moeder eert, het wel zal gaan. K.